

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 30-1-2011

Chúa nhật 4 Thường niên

Năm A

*

Galilê, vùng dân ngoại

LỜI CHÚA: Mt 5,1-12a

Thấy đám đông dân chúng, Đức Giêsu lên núi. Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần bên. Người mở miệng dạy họ rằng:

“Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khổ, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Hứa là gia nghiệp. Phúc thay ai sầu khổ, vì họ sẽ được Thiên Chúa ủi an. Phúc thay ai khát khao nên người công chính, vì họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng. Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương. Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa. Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa. Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa.

Anh em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.”

SUY NIỆM

Đời sống mỗi người đều có những chỗ khuyết, chỗ hụt, những mất mát, yếu kém không thể bù đắp, nên ở đời có vẻ chẳng ai được hạnh phúc trọn vẹn. Ngay giữa lúc hạnh phúc nhất, cũng có điều làm bận lòng. Trong bài giảng đầu tiên trên một ngọn núi, Đức Giêsu đã chỉ cho ta bí quyết để có hạnh phúc. Hạnh phúc thực sự là quà tặng của Thiên Chúa,

(xem tiếp trang 2)

**Sự thật, Việc Loan báo
và Cuộc sống thực trong thời đại kỹ thuật số**

*Sứ điệp của Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI
nhân Ngày Thế giới Truyền thông xã hội lần thứ 45
5 tháng Sáu, 2011*

(trích)

Anh chị em thân mến,

Nhân Ngày Thế giới Truyền thông xã hội lần thứ 45, tôi muốn chia sẻ vài suy tư gợi ý từ một hiện tượng đặc trưng của thời đại chúng ta: sự xuất hiện mạng lưới truyền thông internet. (...) Các công nghệ mới không chỉ thay đổi cách chúng ta giao tiếp, nhưng còn thay đổi cả chính sự giao tiếp, đến nỗi có thể nói rằng chúng ta đang sống trong một giai đoạn biến đổi văn hóa rộng lớn. Điều này có nghĩa là việc truyền bá thông tin và tri thức làm nảy sinh một lối học tập và suy nghĩ mới, với những cơ hội chưa từng có cho việc thiết lập các mối quan hệ và tình thân hữu.

(...) Tham gia vào không gian điều khiển có thể là dấu chỉ muốn thực sự tìm gặp gỡ người khác, miễn sao phải lưu tâm tránh những nguy hiểm như giam mình trong một thứ hiện hữu song song, hay bộc lộ quá mức ở thế giới ảo. Trong khi tìm sự chia sẻ, “tìm bạn”, có một thách đố - đó là phải trung thực, trung thành với chính mình, không để rơi vào ảo tưởng tạo ra một hình ảnh công khai giả tạo về mình.

(...) Các công nghệ mới cho phép người ta gặp nhau vượt qua giới hạn không gian và nền văn hóa của riêng mình, tạo ra một thế giới tình bạn tiềm tàng hoàn toàn mới mẻ. Đây là một cơ hội to lớn, nhưng nó cũng đòi hỏi phải lưu tâm nhiều hơn và ý thức về những nguy cơ có thể có. Ai là “người thân cận” của tôi trong thế giới mới này? Liệu có mối nguy cơ là chúng ta có thể ít hiện diện hơn với những người chúng ta gặp gỡ hằng ngày? Liệu có nguy cơ chúng ta trở nên xao lãng hơn, bởi vì sự chú ý của chúng ta bị phân mảnh và bị mất hút trong một thế giới “khác” với thế giới chúng ta đang sống? Chúng ta có còn thời gian suy nghĩ nghiêm túc về các chọn lựa của mình và nuôi dưỡng các mối tương quan nhân bản thực sự sâu xa và bền vững không? Điều quan trọng là luôn nhớ rằng việc tiếp xúc ảo không thể và không được thay thế cho việc tiếp xúc nhân vị trực tiếp với những con người ở mọi bình diện của cuộc sống của chúng ta.

(...) Tôi muốn mời gọi các kitô hữu hãy tự tin cùng với tinh thần sáng tạo có ý thức và trách nhiệm tham gia vào mạng lưới các tương quan mà thời đại kỹ thuật số đã đem lại. Không phải đơn giản để thỏa mãn ao ước được hiện diện, nhưng vì mạng lưới này là một phần của cuộc sống con người. Mạng lưới internet đang đóng góp vào sự phát triển những lãnh vực tâm linh và trí thức mới mẻ và phức tạp hơn, và những hình thức mới của việc chia sẻ xác tín. Cả trong lãnh vực này, chúng ta cũng được mời gọi loan báo niềm tin của chúng ta rằng Chúa Kitô là Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ con người và lịch sử, Đấng mà trong Ngài mọi sự được thành toàn (x. Ep 1,10).

(...) Xét cho cùng, chân lý về Chúa Kitô là câu trả lời trọn vẹn và đích thực cho khát vọng của con người về tương quan, hiệp thông và ý nghĩa vốn thể hiện nơi sự tham gia đông đảo vào các mạng xã hội. Khi làm chứng cho những xác tín sâu xa nhất của mình, các tín hữu giúp rất nhiều cho thế giới mạng để không trở thành một công cụ phi nhân cách hóa con người, mưu toan thao túng cảm xúc con người hay cho phép kẻ mạnh nắm độc quyền các ý kiến của người khác. (...)

Xin mời đọc toàn văn Sứ điệp tại trang hdgmvietnam.org

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

những con người cần sống tích cực để đón nhận. Được Nước Trời, được Đất Hứa, được thấy Thiên Chúa, được Ngài ủi an, thương xót, và làm cho no thỏa: những điều đó có nghĩa là sống thân tình với Ngài, được vui hưởng hạnh phúc viên mãn của chính Thiên Chúa. Chỉ nơi Ngài mới có hạnh phúc trọn vẹn, vững bền. Con người chỉ có hạnh phúc khi gắn bó với Nguồn cội, với Đấng đã, đang và sẽ ban cho mình tất cả. Nói cho cùng, người hạnh phúc là người biết *mở ra*, mở ra với Thiên Chúa và mở ra với tha nhân.

Người có tâm hồn nghèo khó là người thật sự nghèo, chẳng có nhiều của cải hay chỗ đứng trong xã hội. Khi cảm nghiệm nỗi bất lực của mình, họ khiêm tốn mở ra và phó thác cho duy Thiên Chúa. Chính lúc đó họ thấy mình bình an, vững vàng. *Người khao khát trở nên công chính* là người mong nên thánh. Nên thánh là sống theo tinh thần của cả Bài Giảng trên Núi. Nỗi khao khát không nguôi làm cho con người lớn lên. Nỗi khao khát đào sâu, để con người chứa được nhiều. *Người sầu khổ* về mọi mặt sẽ được hạnh phúc, khi trong cơn đau, họ biết quay về với Thiên Chúa. Phúc cho ai thấy đau khổ của mình có ý nghĩa: đau khổ để đền tội, để phục vụ, để triển nở thiêng liêng. Ngay cả đau khổ vô lý cũng làm ta gần Đấng trên thập giá. *Người bị bách hại, lăng nhục, vu khống* là người có phúc. Ngay giữa ngặt nghèo họ vẫn cảm được niềm vui (Cv 5,41), vì họ dám sống và dám chết cho Thầy Giêsu.

Người hiền lành là người có lòng nhân đối với người khác. Họ học gương hiền lành của Thầy Giêsu (Mt 11,29), không lấy oán báo oán khi mình bị xúc phạm (Mt 21,5). *Người có lòng thương xót* là người biết mở ra để cảm thông, đau nỗi đau người khác và chia sẻ những gì mình có. *Người có tâm hồn trong sạch* là người ngay thẳng, thật thà, không giả hình, nhưng làm với ý hướng trong sáng. Chính sự trong sáng của thân xác và tâm hồn sẽ làm người ấy dễ gặp được khuôn mặt Thiên Chúa. *Người xây dựng hoà bình* là người gieo an hoà khắp nơi, trong gia đình, ngoài xã hội và giữa các dân tộc. Họ giải toả những bất đồng, tháo gỡ những tranh chấp. Họ coi mọi người là anh em, con cùng một Cha.

(xem tiếp trang 3)

Giới thiệu Bản dịch Tông huấn LỜI CHÚA (Verbum Domini) của Ủy ban Kinh Thánh / HĐGM Việt Nam

TÔNG HUẤN HẬU THƯỢNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC

VERBUM DOMINI

CỦA ĐỨC GIÁO HOÀNG BÊNÊĐICTÔ XVI

GỬI CÁC GIÁM MỤC, HÀNG GIÁO SĨ,

CÁC NGƯỜI NAM NỮ SỐNG ĐỜI THÁNH HIẾN

VÀ CÁC TÍN HỮU GIÁO DÂN

VỀ LỜI THIÊN CHÚA

TRONG ĐỜI SỐNG VÀ SỨ MẠNG

CỦA GIÁO HỘI

Bản dịch của Ủy Ban Kinh Thánh trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

Lời Chúa tồn tại muôn đời (1 Phêrô 1,25)

Tông huấn “LỜI CHÚA” (VERBUM DOMINI) của Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI được chính thức công bố vào ngày 11 tháng 11 năm 2010. Tông huấn này đã được Ngài ký ngày 30 tháng 9 năm 2010, nhân lễ kính Thánh Giêrônimô, linh mục, vị Thánh bổn mạng của những người yêu mến, học hỏi, loan truyền và giảng dạy Kinh Thánh trong Hội Thánh. Đây là Tông huấn được mọi thành phần Dân Chúa chờ mong sau khi có Thượng Hội Đồng Giám Mục thế giới lần thứ XII về “Lời Chúa trong đời sống và sứ mạng của Giáo Hội” năm 2008.

Mở đầu Tông huấn, Đức giáo hoàng muốn làm vang vọng lại cho cả Hội Thánh lời tuyên xưng đức tin cùng với tâm tình và kinh nghiệm sống từ hai ngàn năm về trước của thánh Phêrô, vị ngư phủ Galilê, người đã được Đức Giêsu Nadarét tuyển chọn và đặt làm nền tảng Hội Thánh: “Lời Chúa đời đời bền vững. Đó chính là Lời Tin Mừng đã được loan báo cho anh em” (1 Pr 1,25).

Năm xưa, thánh Phêrô đã thay mặt anh em mình trong Tông đồ đoàn để công bố Tin Mừng về mầu nhiệm tử nạn-phục sinh của Đức Giêsu Nadarét (Cv 2,14-40); và lời loan báo lịch sử đó đã đem đến kết quả là “trong ngày ấy, đã có thêm lối ba ngàn linh hồn (tin vào Đức Giêsu Kitô)” (Cv 2,41) và từ đó số tín hữu của Chúa Kitô càng phát triển và lan rộng trên cả thế giới.

Ngày nay, Đấng kế vị thánh Phêrô, là Đức Bênêđictô XVI, sau khi đã lắng nghe ý kiến và đề nghị của Thượng Hội Đồng Giám Mục lần thứ XII, thay mặt cho tập thể Giám mục đoàn trên thế giới, nhóm họp tại Vatican, từ ngày 5 đến ngày 26 tháng 10 năm 2008, tiếp tục công bố Tin Mừng về Đức Giêsu Nadarét với tựa đề “LỜI CHÚA” (VERBUM DOMINI) cho con người đang sống những năm đầu của thiên niên kỷ thứ ba.

Ngài gửi Tông huấn này cho các Giám mục là những Đấng kế vị các Thánh Tông đồ, cho hàng giáo sĩ, cho các người nam nữ sống đời thánh hiến và cho các tín hữu giáo dân trong Hội Thánh. Ngài mời gọi tất cả một lòng một ý với Ngài tiếp nối sứ vụ của các Tông Đồ, lên đường đem LỜI CHÚA là ĐỨC GIÊSU KITÔ đến cho mọi dân tộc, mọi ngôn ngữ, mọi quốc gia.

Tông huấn LỜI CHÚA đưa Hội Thánh chúng ta vào một giai đoạn mới của Lịch sử cứu độ: Loan báo và tái loan báo LỜI CHÚA cho con người thời đại hôm nay.

Xin trân trọng giới thiệu bản dịch Tông huấn LỜI CHÚA * của Ủy Ban Kinh Thánh trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam cho mọi thành phần Dân Chúa.

Nha Trang, ngày 06 tháng 01 năm 2011

+ Giuse Võ Đức Minh

Giám Mục Giáo phận Nha Trang
Chủ tịch Ủy Ban Kinh Thánh /
HĐGMVN

* Tông Huấn về Lời Chúa “VERBUM DOMINI” đã được Ủy Ban Kinh Thánh / HĐGMVN chuyển dịch và đang in; hy vọng có thể ra mắt vào dịp Xuân mới Tân Mão.

Kitô giáo trong thế giới hôm nay

của Kitô giáo đối với văn minh này. Tuy nhiên, sau nhiều tranh luận sôi nổi, cuối cùng người ta đã đi tới một sự thoả hiệp. Lời mở đầu của Hiến Chương Liên hiệp châu Âu hiện nay quy chiếu về “những di sản văn hoá, tôn giáo và nhân văn của châu Âu”. Danh từ “tôn giáo” được sử dụng thay cho “Kitô giáo”. Một thắng lợi đặc biệt của người Pháp.

Thái độ hai mặt

Trong thái độ của giới chính trị và truyền thông hiện nay, rõ ràng có sự kỳ thị đối với Kitô giáo. Hằng ngày, nhiều nơi trên thế giới người Kitô hữu bị đe dọa, bị đàn áp, bị bắt bớ, bị chém giết; nhà cửa họ, nhà thờ họ bị đốt phá. Bi đát nhất có lẽ là thiếu số người Kitô hữu ở Irak; những nhóm khủng bố làm mọi cách, kể cả chém giết để buộc họ phải rời đất nước ra đi. Tổng Thống Pháp Nicolas Sarkozy nói tới một sự “thanh lọc tôn giáo”. Ở Pakistan, có luật chống xúc phạm tới nhà tiên tri Mohammed, tới Kinh Koran, thậm chí tới các nhà lãnh đạo Hồi giáo; những ai phạm luật này đều bị phạt hết sức nặng nề, không loại trừ bị xử tử. Bất cứ ai nghe một lời xúc phạm tới Hồi giáo đều có thể đến bót cảnh sát gần nhất và tố cáo. Nhưng ngay cả khi, trong một cuộc cãi vã giữa một người Hồi giáo và một người khác, người này nói xúc phạm tới người kia, người Hồi giáo vẫn có thể tố cáo họ về tội “phạm thánh” (blasphemy) –thật ra là vu cáo– và cảnh sát có quyền bắt họ nhốt ngay. Một vài nước còn có luật chống cải giáo (anti-conversion), theo nghĩa chính xác là cấm bỏ đạo mình đang theo để gia nhập một đạo khác, nhưng trong thực tế, luật này chỉ cấm người Hồi giáo hay người đạo Hindu cải đạo mà thôi, đằng khác nó còn nhắm tới mọi hoạt động truyền giáo hoặc bị coi là truyền giáo trực tiếp hay gián tiếp của các tôn giáo khác (thường nhằm vào Kitô giáo) đối với tín đồ Hồi giáo và đạo Hindu (Ấn Độ).

Tất cả những sự kiện nêu trên đều là vi phạm nhân quyền và quyền tự do tôn giáo. Nhưng lạ thay, hầu hết các chính phủ đều im lặng. Giả sử đó là tình cảnh của một thiểu số tín đồ Hồi giáo hay tín đồ của một tôn giáo khác trong một nước đa số theo Kitô giáo, chắc chắn các chính khách và giới truyền thông châu Âu đã làm âm ỉ lên rồi. Thái độ hai mặt này mang tính chính trị hay ý thức hệ, chứ không liên quan tới lương tâm đạo đức muốn bảo vệ công lý.

Sứ điệp ngày hoà bình thế giới 1-1-2011

Chúng ta phải đọc và hiểu Sứ điệp của ĐGH Bênêdictô XVI “Tự do tôn giáo, con đường dẫn đến hoà bình” nhân ngày hoà bình thế giới 1-1-2011, trong bối cảnh tự do tôn giáo bị vi phạm nói trên. Ngay trong đoạn mở đầu Sứ điệp, Đức Thánh Cha viết:

“Vào đầu Năm Mới, tôi muốn gửi lời chúc mừng đến tất cả mọi người và từng người; những lời cầu chúc khăng an và thịnh vượng, nhưng nhất là lời cầu chúc an bình. Đáng tiếc là trong năm sắp chấm dứt cũng đã có những cuộc bách hại, kỳ thị và những hành vi kinh khủng bạo lực và bất bao dung về tôn giáo”. Rồi Đức Thánh Cha nhắc tới hai loại vi phạm tự do tôn giáo phổ biến hiện nay: “Thật là đau lòng khi nhận thấy tại một số miền trên thế giới người ta không thể tuyên xưng và tự do biểu lộ tôn giáo của mình, vì có nguy cơ bị mất mạng và mất tự do bản thân. Tại các miền khác, có những hình thức âm thầm và tinh vi hơn qua những thành kiến và chống đối các tín hữu và các biểu tượng tôn giáo” (số 1). Những miền trên thế giới tại đó người Kitô hữu có nguy cơ mất mạng, đó là những nước Pakistan, Irak, Nigeria, Ai Cập (mới đây), Ấn Độ ...; còn những nơi Kitô giáo bị kỳ thị và chống đối cách tinh vi nhưng cũng rất nguy hại dù không có đổ máu, đó là nhiều nước phương Tây vốn là những nước Kitô giáo kỳ cựu. Đức Thánh Cha nhắc lại: Tự do tôn giáo có cội nguồn là phẩm giá con người, là bản tính siêu việt của con người được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa. Vi phạm quyền tự do tôn giáo là vi phạm nhân quyền. Tự do tôn giáo không giới hạn vào cá nhân mà còn có chiều kích xã hội, nó cũng không thu hẹp vào tự do phụng tự nhưng còn liên quan tới các hoạt động khác của tín hữu và tổ chức tôn giáo trong xã hội. Các cộng đoàn tôn giáo đóng góp không nhỏ cho công ích, đó là điều không thể phủ nhận. Đặc biệt nên nói tới đóng góp của tôn giáo về mặt luân lý đạo đức trong lãnh vực chính trị. Đức Bênêdictô khẳng định:

“Ta có thể nói rằng, trong số các quyền và tự do cơ bản có căn cội trong phẩm giá con người, tự do tôn giáo có một qui chế đặc biệt. Khi tự do tôn giáo được nhìn nhận, thì phẩm giá con người được tôn trọng trong căn cội của nó và luân lý cũng như các định chế của các dân tộc được củng cố. Trái lại, khi tự do tôn giáo bị chối bỏ, khi người ta toan tính ngăn cản việc tuyên xưng tôn giáo hoặc tín ngưỡng và cuộc sống phù

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Thời nào con người cũng lao đao đi tìm hạnh phúc. Phúc cho ai không khép lại để tìm hạnh phúc cho mình, nhưng biết mở ra để sống cho Chúa và tha nhân.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
xin cho con luôn vui tươi,
dù có phải lo âu và thống khổ,
xin cho con đừng bao giờ khép lại
với chính mình;
nhưng biết nghĩ đến những người
quanh con,
những người - cũng như con -
đang cần một người bạn.

Nếu như con nên yếu đuối,
thì xin cho con biết yêu thương và
sáng suốt hơn,
thông cảm và nhân từ hơn.

Nếu bàn tay con run rẩy,
thì xin giúp con luôn biết mở ra
và cho đi.
Khi lâm tử,
xin cho con biết đón nhận khổ
đau và bệnh tật
như một lời kinh.

Ước chi con sẽ chết trong khiêm
hạ và tín thác,
như một lời xin vâng cuối cùng.
Và con về nhà Chúa,
để dự tiệc yêu thương muôn đời.
Amen. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

hợp với tôn giáo, thì người ta xúc phạm đến phẩm giá con người, và đồng thời đe dọa công lý và hòa bình, là những điều dựa trên trật tự ngay thẳng của xã hội được xây dựng dưới ánh sáng của Sự Thật và Sự Thiện Tối Cao” (số 5).

Xét cho cùng, vai trò thiết yếu của tôn giáo đối với đời sống con người, cá nhân cũng như tập thể, nằm trong lãnh vực luân lý đạo đức. Cả trong những trường hợp nó không được phép hoạt động trong phạm vi giáo dục, văn hoá và xã hội, một tôn giáo chân chính vẫn hữu ích cho cộng đồng như một “uy quyền” luân lý bảo vệ sự thiện, sự thật và nhân phẩm, và hướng dẫn tín đồ ăn ngay ở lành và trở nên người công dân tốt. Phải chăng chính là trong vai trò bảo vệ sự thật và sự thiện này mà Kitô giáo thường bị con người thời nay ghét bỏ vì họ có một quan niệm khác về tự do, chân lý và sự thiện? ■

19-1-2011

Lm Nguyễn Hồng Giáo, OFM

Đức cố Giáo hoàng Gioan Phaolô II, bổn mạng Ngày Giới trẻ Thế giới Madrid 2011

WHĐ (20.1.2011) – Đức cố giáo hoàng Gioan Phaolô II, người có sáng kiến thành lập Ngày Giới trẻ Thế giới (WYD) và sẽ được phong chân phước vào ngày 1-5 tới đây, đã được đặt làm bổn mạng của Ngày Giới trẻ Thế giới sẽ được tổ chức tại Madrid, thủ đô Tây Ban Nha vào tháng 8-2011 này.

Đức hồng y Stanislaw Rylko, chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh phụ trách giáo dân và Ngày Thế giới Giới trẻ, đã thông báo quyết định trên đây tại cuộc họp của 234 đại diện đến từ 84 nước và gần 60 Phong trào của Giáo hội, từ 12 đến 15-1, tại Madrid để duyệt lại lần cuối cùng việc chuẩn bị Đại Hội Giới trẻ Thế giới. Vị hồng y người Ba Lan nhắc lại rằng Karol

Wojtyla tự nhận mình là “bạn của người trẻ,” và ngài rất vui mừng được công bố tin này. Các tham dự viên hội nghị đã đứng dậy hoan hô thật dài.

Theo Đức cha César Franco - giám mục phụ tá Madrid và Tổng điều hành Ngày Giới trẻ Thế giới Madrid 2011, Đức cố giáo hoàng Gioan Phaolô II đã được đặt làm bổn mạng của Đại Hội Giới trẻ Thế giới 2011, cùng với các vị Thánh Tây Ban Nha: thánh Isidore Lao động, thánh nữ María Cabeza, thánh nữ Têrêsa Avila, thánh Inhatiô Loyola, thánh Phanxicô Xaviê, thánh Gioan Thánh Giá, thánh Gioan Avila, thánh nữ Rosa Lima và thánh Rafael Arnáiz.

Đức cố giáo hoàng Gioan Phaolô II là người luôn có lòng ưu ái đặc biệt đối với người trẻ. Vào Ngày Giới trẻ Thế giới đầu tiên, được tổ chức năm 1985, ngài nói: “Toàn thể Giáo hội phải mỗi ngày mỗi dần thân vì người trẻ, trên cấp độ toàn cầu, quan tâm tới những khát vọng và chờ đợi, sự cởi mở và niềm hy vọng của họ, để đáp ứng những gì họ chờ đợi, thông đạt cho họ niềm tin vững chắc ở Đức Kitô”. ■

(Theo: www.madrid11.com)

Kitô giáo trong thế giới hôm nay

Trên Internet, tôi đọc một đoạn tin mà tôi cho là thật khó tin.

Một Ủy ban của Cộng đồng châu Âu đã in ra hơn ba triệu cuốn Agenda (Số tay), để phân phát cho học sinh các trường trung học của Liên Hiệp Châu Âu, trong đó hoàn toàn không nhắc tới các ngày lễ của Kitô giáo, kể cả lễ Giáng Sinh, thế nhưng các lễ của Do Thái giáo, đạo Hindu (Ấn Độ), đạo người Sikhs và Hồi giáo thì lại được ghi đầy đủ. Tất nhiên một hành động như thế đã gây ngạc nhiên và thậm chí phần nộ trong quần chúng.

Mối thù ghét khó hiểu đối với Kitô giáo

Người ta hoàn toàn có lý khi nói tới một nỗi thù ghét Kitô giáo rất vô lối và vô lý tại châu Âu hiện nay. Người châu Âu lớn tiếng lên án chủ trương bài Do Thái (Antisemitism) và bài

Hồi giáo (Islamophobia), và như thế là đúng, trong lúc chính họ lại chống Kitô giáo là đạo đã làm nên nền văn hoá của mình. Ít lâu nay, Đức Thánh Cha thường nói tới thái độ thù ghét này đối với Kitô giáo, (Christianophobia), được biểu lộ ra bằng nhiều cách. Chủ trương này không phải là nguyện vọng chung của quần chúng châu Âu mà do một số nhà chính trị và nhà hoạt động truyền thông tạo ra và tìm cách áp đặt trên dư luận.

Tìm cách xoá bỏ các dấu tích Kitô giáo trong xã hội

Câu chuyện thời sự về những cuốn sổ tay (Agenda) gợi cho tôi nhớ lại cuộc tranh luận chung quanh việc treo tượng thánh giá trong trường học tại Ý cách đây chỉ mấy năm. Đầu đuôi là do bà Lautzi, một phụ huynh học sinh phản đối nhà nước

Ý và đòi phải cất các tượng thánh giá ra khỏi các phòng học của trường công, nơi các con bà theo học. Bà đòi hỏi chính quyền phải tôn trọng quyền của người công dân “được học hành và giáo dục phù hợp với những xác tín tôn giáo và triết lý của họ”, và trong trường hợp này, là sự tôn trọng tính trần tục của nhà nước. Chính quyền Ý coi tượng thánh giá trong các trường học không phải là một biểu lộ của niềm tin tôn giáo nhưng là một biểu thị văn hoá, vì Kitô giáo chiếm một vị trí rất đặc biệt trong văn hoá và lịch sử của nước Ý. Vì các toà án trong nước từ chối lời khiếu nại của bà, nên bà Lautzi đã nại lên Toà án châu Âu về Nhân quyền tại Strasbourg (Pháp). Toà án xét xử cho bà thắng kiện. Nhà nước Ý khiếu nại. Nhưng trong thực tế, phán quyết này đã bị từ chối bởi hầu hết mọi người khuyển hữu cũng như khuyển tả trong một nước vẫn còn chịu ảnh hưởng sâu đậm của đạo công giáo. Một số nước, bắt đầu là Ba Lan, Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha, rồi 10 quốc gia khác cũng như một số tổ chức tôn giáo và ba mươi dân biểu của Quốc hội châu Âu đã lên tiếng ủng hộ chính phủ Ý.

Tranh cãi liên quan tới Kitô giáo trong Hiến chương châu Âu

Cũng chưa xa chúng ta bao nhiêu, trong cuộc tranh luận gay gắt ở châu Âu liên quan đến nội dung của Lời mở đầu của Hiến chương Liên hiệp châu Âu, đại diện chính quyền Pháp cũng nhất định chống lại việc nhắc tới Kitô giáo như yếu tố cốt yếu và tiêu biểu tạo nên văn hoá châu Âu. Họ bảo: Tây phương còn chịu ảnh hưởng của những tôn giáo khác như Do Thái giáo, Hồi giáo, và những nền văn hoá Hy Lạp, La Mã, celtic, slave. Đúng thế, nhưng không thể chối cãi rằng tất cả đã được tiếp thu, nhào nặn bởi Kitô giáo là nguyên lý sáng tạo, khiến cho văn hoá châu Âu mang một nét riêng tư độc đáo. Ngay cả phong trào Khai Sáng thế kỷ XVIII đề cao tự do, dân chủ, nhân vị, nhân quyền, v.v. mà nước Pháp rất hãnh diện, cũng vẫn còn gián tiếp chịu ảnh hưởng của di sản Kitô giáo bởi vì nếu không có Kitô giáo thì cũng không có những giá trị mới mẻ hiện đại kia. Cũng vậy, khoa học kỹ thuật tuy vẫn có nhiều ít nơi nền văn minh khác, nhưng cũng chỉ được phát triển quy mô và triệt để ở châu Âu Kitô giáo mà thôi. Nói như thế là để cho thấy vai trò đặc biệt

(xem tiếp trang 3)

**Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hàng tuần trên trang hdgmvietnam.org theo dạng pdf**